

en lille Debat om denne Sag her i Salen. Jeg ved ikke, om det var mer end et Tilfælde — det kunde rigtignok se ud som en Tanke — at dette lille Lovforslag kom forud for de andre militære Lovforslag, og grundet derpaa kom det ikke i de militære Lovforslags Udvalg, hvor det hidtil har ligget hen saa stille og ubemærket og lidt samme Skæbne som disse Lovforslag. Men nok er det, at det kom ind i et andet Udvalg, og det har ogsaa vist sig, at den højtærede Minister ikke har taget fejl i den Retning. Lovforslaget er blevet fremmet, og det kommer her, om end ikke med alt, hvad Ministeren har ønsket sig, saa dog med en hel Del deraf. Som ærede Medlemmer ville se, er det omtrent Halvdelen af det, som blev forlangt, nemlig et Par og tredive Tusinde. Se, det er i Korthed, hvad der er gaaet for sig i denne Sag. Det er altsaa, som jeg har sagt, først i dette Aar, at der er taget fat paa Sagen. Jeg tillader mig nu at slutte med at anbefale mine Meningsfæller, at vi beholde den samme Stilling, som vi hidtil have holdt fast ved saadanne Sager, at vi ikke gaa med til at forhandle eller fremme disse Lovforslag. Jeg ved ikke, om det er nok for de ærede Medlemmer, som den Gang forespurgte Ministeren; for de forventede vistnok et Svar senere, saa at de kunne med mere Tryghed gaa til at stemme for dette Lovforslag. Andre Udtalelser fra Ministeren ere imidlertid ikke komne end de, der faldt ved Sagens 1ste Behandling i Samlingen 1890—91 her i Tinget. Hermed anbefaler jeg ærede Medlemmer at stemme mod Vædringsforslagene og ligeledes mod Lovforslaget.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg vil tillade mig at takke Flertallet i Udvalget for, at det har foreslaaet at gaa ind paa Lovforslaget, om det end ikke har gjort det i fuld Grad, idet der kan tilstaaes den paagældende omtrent Halvdelen af, hvad jeg har ønsket, og hvad jeg ogsaa vedvarende mener kunde være i og for sig begrundet, men jeg indrømmer fuldkommen, at her tilbydes noget, som allerede er Tak værd og den Tak har jeg allerede givet til Udvalget. Med Hensyn til de menige Arbejderses Stilling, som komme ind under Lovforslaget, tror jeg vistnok, man med fuld Ret tør sige, at den i det hele taget er meget ringe, selv om man ogsaa tager Hensyn til de smaa Fordele, som en Del af dem har, og som blev fremhævet af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 3dje Valgfreds (Mølgaard-Nielsen). Det er imidlertid ogsaa kun til Del, at de ere i Besiddelse af disse Smaafordele. Naar det

ærede Medlem saaledes sagde, at de betale en meget ringe Husleje, saa maa det erindres, at det er ingenlunde dem alle, der slippe med den billige Husleje; thi der er jo aldeles ikke Plads i Nyboder til alle Haandværkere, ikke engang til alle Underofficerer — ganske vist er der Plads til mange, men langt fra til alle. Huslejen for dem, der have lejet i Nyboder, er ganske vist ringe, det er sandt, men Boligerne ere for største Delen virkelig ogsaa i høj Grad ringe. Det var imidlertid ikke Hovedsagen, sagde det ærede Medlem, hvorfor Mindretallet ikke ønskede at gaa ind paa dette Lovforslag; det væsentligste var den politiske Side af Sagen. Saavidt jeg forstod skulde der bl. a. ikke foreligge nogen tilfredsstillende Forklaring, fra min Side over, hvorledes man vilde stille sig til Arbejderne af den socialistiske Retning. Jeg bemærker her, at Forholdet jo ikke ganske er det samme for disse Arbejdere som for Arbejdere i Almindelighed, idet disse jo er faste Arbejdere, som ere undergivne den militære Lov, og det er derfor noget vanskeligere i saa Henseende at give bestemte Udtalelser om dette Punkt. Jeg tror ogsaa, at jeg i Stedet for at give nogen bestemt Udtalelse derom lige saa godt kan henvise til Praxis. Jeg tror da, det maa indrømmes, at det i Virkeligheden saa godt som aldrig har kunnet siges, at de Folk, som her er Tale om, ere blevne generede paa Grund af, at de have tilhørt den socialistiske Retning. Ganske vist har der enkelte Gange været klaget over det, ligesom der var været klaget over mange andre Ting, men i Forhold til det store Antal Arbejdere, som er til Stede, tror jeg rigtignok, at det har været et overmaade ringe Antal Klager, og at man vistnok godt kan lade være at give sig til nu igen at komme ind paa en Diskussion i den Henseende; jeg tror ikke, det vil være til Fordeel for nogen. Jeg skal foreløbig indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Frier: Jeg vilde gerne lige som ved tidligere Forhandlinger lægge et Ord ind for, at denne Sag gaar videre, som Udvalget har lagt den til Rette, og jeg gaar ogsaa ud fra, at de Vanskeligheder, som hidtil have ligget i Vejen for den, ere hævede nu efter Udvalgets Arbejde. Jeg vilde imidlertid blot, inden Sagen gik til 3dje Behandling, gøre opmærksom paa en Enkelthed, som maatte kunde medføre en Smule Misforstaaelse. Jeg tror, at i Vædringsforslag Nr. 2 vilde nogle Ord kunne forstaaes saaledes, at naar en Mand f. Eks. først i 7 Aar har været Betjent i Politiforsæt og derefter bliver udnævnt til Dver-